

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ελλάδι

Δρ.

8

Έν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ.

10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὅφειλον δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφα συνδρομητῶν τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικῶν δελταρίων πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ διοικῶν ἀπὸ δεκαετίας συντηρεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ῥεῖκουσα ἡ Πύλη εἰς κοινὸν διὰ βῆμα τῆς αὐστηριακῆς μοναρχίας καὶ τῆς Ρωσσίας—γράφει ἡ «Βιενναία Γενικὴ Ἐφημερίς»—ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, ἣν ἀνεκοίνωσε χθὲς ἐκπληξασα τὸν κόσμον, νὰ εἰσάγῃ μεταρρυθμίσεις εἰς Ἀλβανίαν καὶ Μακεδονίαν. Ἡ λέξις «μεταρρυθμίσεις», προφερομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων πολιτικῶν, προσλαμβάνει ἰδιόζουσαν τινὰ σημασίαν· μετὰ τὰς ἀκουσίως ἀκούων τὴν λέξιν ἐκείνην, τὴν σταθερὰν δὲ πεποιθῆσιν ὅτι παρ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις δὲν μεταβάλλεται ἡ Τουρκία, οὐδὲ ἡ ἐπισημοτέρα ἐκδήλωσις ἰσχυρε νὰ κλονίσῃ μέχρι τοῦδε. Ἔσται ἄρα γε τὴν φορὰν ταύτην καλλιτέρα ἡ τύχη τῶν μεταρρυθμίσεων; Δὲν δικαιούμεθα, δυστυχῶς, νὰ προσδοκῶμεν τοῦτο, ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶνε γνωστὸν ἂν αἱ δύο ἀμέσως ἐνδικοφρόμεναι Δυνάμεις θὰ καταφύγῃ εἰς ἐκδικαστικὰ μέτρα οὔτε τὸ εἶδος αὐτῶν εἶνε φυσικῶς τῷ λόγῳ, ἀδύνατον νὰ κρίνῃ τις περὶ τῶν ἐνδεχομένων ἀποτελεσμάτων τῶν νέων τουρκικῶν ὑποσχέσεων. Ἐν γένει δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὴν Τουρκίαν εἶνε σχεδὸν φυσικῶς ἀδύνατον νὰ τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἔδωκεν ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν πίεσιν τῶν δύο συμβεβλημένων Δυνάμεων. Ἡ Τουρκία εἶνε ἀσθενὲς κράτος, τὰ πάντα δ' ἐν αὐτῇ εἶνε σαθρὰ καὶ πεπαλαιωμένα. Οἱ διάφοροι ἐν τῇ τουρκικῇ κράτει κυβερνητικοὶ καὶ διοικητικοὶ θεσμοὶ ὁμοιάζουσι πολλαχῶς πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ. Ἀλλὰ τὰ ὅργανα τῶν θεσμῶν ἐκείνων, συμφώνως πρὸς τὸ γνησίως τουρκικὸν σύστημα, λειτουργοῦσι τοσοῦτον βραδέως, ὥστε εὐλόγως δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι οὐδὲως λειτουργοῦσι. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξικνεῖται μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων κύκλων, πάντας δ' ἀνεξαίρετως τοὺς διπλωμάτας ἔχει διδάξει ἡ σκληρὰ πείρα πόσαι δυσχέρεια καὶ πόσαι ἀναβολαὶ προηγούνται τῆς διεκπεραιώσεως οἰκισθήποτε ὑποθέσεως. Καὶ ἡ ἀσημοτέρα ἀκόμη ὑπόθεσις ἀπαιτεῖ καταναγκασμὸν, καὶ τὰ μηδαμινώτερα τῶν πραγμάτων μεταβάλλονται εἰς σπουδαῖα ζητήματα. Εἶνε λοιπὸν δυνατόν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας νὰ μεταρρυθμισθῇ ἡ ἀξιοθρήνητος, ἡ πρωτοφανὴς τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Μακεδονίας κατάστασις καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ ἡ αὐστηρὰ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐφαρμογὴ θὰ συνεπέφερε ἀληθῆ ἀναστάτῳσιν ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις; Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου εἶνε ἐκτὸς πάσης συζητήσεως ὅτι ἐν ταῖς χώραις ἀκριβῶς ἐκείναις ὑφίσταται ἀνάγκη ἀναπόδραστος μεταρρυθμίσεων, ὅπως δημιουργηθῇ ἀμυνδρά τις δυνατότης ὁμαλῆς καὶ ἀθρόου ἀναπτύξεως τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ καταστάσεως. Ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Μακεδονία ἀποτελοῦσι κίνδυνον διαρκῆ οὐ μόνον κατὰ τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, οἱ κάτοικοι δὲ τῶν δύο χωρῶν

προβάλλουσι διαρκῶς ὡς αἰτίαν τῆς ἀνησύχου κινήσεως καὶ τῶν ἀτελεσμάτων συγκρούσεων τὴν ἀφόρητον κατάστασιν, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ τουρκικὴ διοίκησις. Ἐν τῷ παραπάνω τούτῳ περιέχεται, εἶνε ἀληθές, οὐ μικρὰ δόσις ἀληθείας, καίτοι δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν ὅτι καὶ αἱ θρησκευτικαὶ καὶ ἐθνικαὶ ἀντιθέσεις συντείνουσι, πρὸς τῷ τουρκικῷ συστήματι, εἰς παράτασιν τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως. Ὅπως δὲ ποτε διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων δύναται νὰ τεθῇ κατὰ μέρος τὸ ἥμισυ τῆς αἰτίας τῶν φόνων τῶν ληστειῶν καὶ τῶν ἐξεγέρσεων, δύναται δὲ πρὸς τοῦτο νὰ ἐπιτευχθῇ ἴσως καὶ ἡ εἰρηνικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ γινομένης ζυμώσεως. Ἀτυχῶς ἡ Τουρκία εἶνε ἡ μόνη ἐν τῷ κόσμῳ χώρα περὶ ἧς δὲν δικαιοῦται τις νὰ ὁμιλῇ αἰσιδοῶς. Καὶ αἱ περὶ μεταρρυθμίσεων δοθεῖσαι νέαι ὑποσχέσεις ἐδόθησαν ὑπὸ τῷ βαρὺ πύεσιν ἰσχυρῶς καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τοιοῦτον τρόπον θὰ σιγαθῶσιν ἐπὶ τινι χρόνῳ οἱ ὀχληροὶ ἀπαιτηταί. Νῦν ἔμως ἐναπόκειται εἰς τὰ δύο ἀνακτοβούλια νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ διὰ καταναγκασμοῦ τὴν πραγμάτωσιν τῆς δοθείσης ὑποσχέσεως. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ δικτήρησις τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ εἰρήνης, ἥτις δεινῶς καλ' ἔκαστον ἔτος καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐποχὴν διαταράσσεται.

ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ διακείμενος κ. Μάνος ἀπαντῶν εἰς τινὰ ἀσχοληθέντα περὶ τῶν Ἀλβανικῶν ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

Οἱ Σκυπετᾶροι, ὑπὸ φυλετικὴν μὲν ἐποψὴν εἶνε τεσσάρων φυλῶν: α') Οἱ Γκέγκιδες, οἰκοῦντες τὰ βόρεια μέρη τῆς Σκυπερίας ἀπὸ Ἑλδασκνίου καὶ ἐπέκεινα πρὸς βορρᾶν μέχρι Σκόδρας καὶ Δυρραχίου. β') Οἱ Λιάπιδες, οἰκοῦντες νοτιώτερον τῶν Γκέγκιδων μέχρις Ἀγυροκάστρου καὶ Λιμποχόβου. γ') Οἱ Τόσκιδες, οἰκοῦντες πρὸς ἀνατολὰς τῶν Λιάπιδων ἀπὸ Σβέσδας μέχρι Πρεμετῆς καὶ Λιασκοβιτίου. Οἱ Τσάμιδες οἰκοῦντες τὰ νότια μέρη τῆς Σκυπερίας μέχρις Αὐλῶνος καὶ Σουλίου. Πάντες οἱ Σκυπετᾶροι οὗτοι, ἀπόγονοι τῶν Πελασγῶν, συγγενεῖται πρὸς τοὺς ἐπίσης πελασγικῆς καταγωγῆς Ἑλλήνας πλείοντον ἢ πρὸς πᾶν ἄλλο ἔθνος. Ἀπόδειξις τούτου ἡ καθαρὰ Σκυπεταρικὴ γλῶσσα, ἧς αἱ λέξεις συγγενεῖς ταῖς ἑλληνικαῖς π.χ. κλάϊ=κλαίω· δροῦ=δρῦς· μῦ=μύς κτλ. Θρησκευτικῶς δὲ οἱ Σκυπετᾶροι εἶνε διηρημένοι εἰς δύο: α') εἰς χριστιανούς ὀρθοδόξους τοὺς πλείστους ἀνήκοντας εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλὴν τῶν εὐαρίθμων Μιρδιτῶν ἀσπασαμένων τῷ καθολικῷ δόγμα καὶ οἰκούντων τὰ βορειότερα μέρη τῆς Σκυπερίας. β') Εἰς Μωαμεθανούς ἀσπασμένους τὸ θρησκευμα τῶν κατακτητῶν κατὰ διάφορα χρονικά διαστήματα ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Οἱ Σκυπετᾶροι οἱ γνήσιοι, οἱ οἰκούντες ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Σκυπερίᾳ, ἔχουσιν ὠρισμένα ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἐθνικοὺς πόθους. Οἱ μὲν Μωαμεθανοί, οἱ πλείστοι, ὁ λαὸς ὁ μωαμεθανικὸς τῆς Σκυπερίας εἶνε ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν Σουλτάνον, τὸν διάδοχον τοῦ προφήτου τῶν διὸ καὶ ἐν καιρῷ πολέμου αὐτοὶ πάντοτε ἐν

ταῖς πρώταις γραμμαῖς κατὰ τὰς μάχας πίπτουσι. Φαινομαϊνικὴν ἐξαίρεσιν τοῦ κρατοῦντος τούτου συναισθήματος παρουσιάζουσιν ἐνίοτε καὶ ἐπὶ μικρὸν μόνον αἱ σποραδικαὶ μονάδες τῶν νεοτούρκων λεγομένων, οἵτινες μακρὰν τῆς Σκυπερίας ζῶντες, πολλὰ ἔνεκα διαφόρων λόγων ἀτομικοῦ συμφέροντος μηχανῶνται καὶ οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν, μετὰ ἀψήλειαν φιλοφρονήσεων τῆς Πύλης ἐπανερχονται καὶ αὐθις εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς, ἐγκαθιστάμενοι εἰς ὑψίστα ἀξιώματα καὶ ὑπουργήματα. Οἱ δὲ χριστιανοὶ τῆς Σκυπερίας, οἱ ἰθαγενεῖς, εἶνε ψυχρῶς καὶ σώματι ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· οὗτοι τιμαλφῇ κέντρα τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ὑποστάσεως ἔχοντες τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ αὐτῶν ἱερὰ ἱδρύματα, τοὺς νοικοὺς καὶ τὰ σχολεῖα, ἅπερ διατηροῦσιν ἀσπίδα καὶ ἀνεπηρέεστα ἀπὸ τῶν δολίων δράσεων τῶν ὑπεναντίων, διάγουσι νομιμοφρονέστατα ἀπέναντι τοῦ κυριάρχου αὐτῶν Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ Σκυπετᾶροι ἀνέκαθεν ἐχόμενοι τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τῶν πατρίων οὔτε κατὰ κεραίαν μέχρι τῆς σήμερον παρεξέκλιναν τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς τροχίας αὐτῶν, ἀμιλλώμενοι πρὸς τοὺς ὁμίμονας ἀδελφούς καὶ γείτονάς των.

Ἄν οἱ ὀλίγιστοι ἐλαφρόνι φωνασκοὶ τόσῳ Ὀθωμανοῖς ὅσῳ καὶ Χριστιανοῖς, μακρὰν τῆς Σκυπερίας ζῶντες, κοῤῥῶσι καὶ μηδεμίαν ὠφέλειαν μήτε εἰς ἑαυτοὺς μήδ' εἰς τὴν πατρίδα των προξενούντες, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον χλευῇ μὲν καὶ ὄνειδος εἰς ἑαυτούς, πικρίαν δὲ καὶ θλίψιν εἰς τοὺς συμπατριώτας των περιποιούμενοι, παραπαίωσιν ἐν τῷ πλάνητι βιωτικῷ αὐτῶν στροβίλῳ, οὐδοπωστῶν εὐθύνεται ἡ Σκυπερία διὰ τούτους. Ἐκ τούτων οἱ χριστιανοὶ θαυμασताὶ τῶν παλιμβούλων καὶ πονηρῶν νεοτούρκων μπεήδων Κων)πόλεως ὄντες, μὴ δυνάμενοι δὲ βαθέως καὶ ἐμβριθῶς νὰ κρίνωσι περὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὸ κενῆς φιλοδοξίας κινούμενοι διὰ πομφολυγοπαφλασμάτων παραχόρδων καὶ παρακρούων καταγέλαστοι ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου γίνονται μόνον. Οὐδεὶς κίνδυνος διὰ τὴν Σκυπερίαν ἐκ μέρους τούτων. Οἱ πραγματικοὶ κίνδυνοι τῆς Σκυπερίας, ὅπως καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος εἶνε οἱ βυσσοδομούμενοι ἐν τῷ σλαβικῷ ὄγκῳ. Οἱ Σλάβοι ἔχουσιν ἀντίειναι τὴν δραστηριότητά των, εἴποτε καὶ ἄλλοτε, κατὰ τὸν νῦν δὴ χρόνον. Ἐγὼ αὐτὸς πρὸ διετίας ἐκ καιροῦ βαρέως γειμῶνος συνήντησα ἀξιωματικούς Σλάβους περιηγουμένους τὴν ἐπαρχίαν τῆς γενεθλίου μοι πατρίδος Κορυτσᾶς ὑπὸ τὸ πρῶτον πρᾶκτορον ἐμπορικῶν οἰκῶν διὰ γεωργικὰ ἔργαλειά. Οὗτοι μεταβαίνοντες ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον σπουδάζουσι λεπτομερῶς τὴν γῶρὰν μας ὑπὸ στρατηγικὴν ἐποψὴν καὶ βρύνουσιν εὐθὺς πρὸς τὸν σκοπὸν των. Αὐτοὶ οὗτοι διὰ τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων τὰ πάντα τεχνάζονται καὶ ἀποταλάσθιν, ὅπως προκαλέσωσι ταραχὰς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Σκυπερίᾳ, ὑποδοιούμενοι εἰς τὰς ἐν τῇ γῶρᾳ ταύτῃ ἐνεργείας των καὶ ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν Μαυροβούνιων. Οἱ Ἴταλοι καὶ οἱ Αὐστριακοὶ μόνον εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Σκυπερίας εἶνε πῶς αἰσθητοί, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἀμοιβαίας ἀντιζηλίας των ἐξουδετεροῦσι τὰς ἐνεργείας των. Οὗτοι οἱ ἐπαπειλούμενοι τὸν Σκυπεταρισμὸν καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν πραγμα-

τικοί κίνδυνοι. Καί οι μὲν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτανῶν Σουλταῶν καὶ "Ελλήνων ἀπέ-
κταντι τὸν ροβερταῶν τούτων κινδύνων, ὡς
ἐβρην εἰδῶν, προβάλλουσι τὴν συνετήν καὶ νο-
μιμόφροναν δικαίωσιν των καὶ τὴν εἰς τὰ πα-
τρια ἐμμένον των, τηρούντες καὶ ἐκὼν περ-
καταθῆναι τὴν τε θρησκευτικὴν καὶ τὴν ἐθνι-
κὴν των συνείδησιν καὶ ἐπιδιδόμενοι εἰς εἰρη-
νικὴν προαγωγὴν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ
κατ' ἀνθρώπου βίου οἱ δὲ ἐν τῷ ἐλευθερώ-
κράτει ὁμώμιονες ἀδελφοὶ αὐτῶν τυρβάζοντες
περὶ τὰ στενά διὰ τῆς κομμηκενῆς πάλης αὐ-
τῶν ἡ δὲ καὶ τῶν ἐλάττωσιν συμβάλλονται πρὸς
ἀπόκρουσιν τῶν κινδύνων τούτων. Οὕτως ὥστε
οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς ἐλευθέρας πατρίδος διὰ
τῆς μέχρι τῆς σήμερον τοῦλάχιστον ἀννητικῆς
αὐτῶν δράσεως. ὅσοι ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἐξω "Ελ-
ληνας καὶ ὁμοφύλους αὐτοὺς ὑποβοηθοῦσι τὰς
ἐνεργείας τῶν ὑπεναγμένων. Δὲν ἐνόησαν οἱ κύ-
ριοι οὗτοι, ὅτι, ἐνόσω ἐξακολουθοῦσι δικὴν ἐ-
κδίδων ἀλληλοδικονομίαν οὐδὲν, ἀπολύτως
οὐδὲν διὰ τοὺς ἐξω ὁμοφύλους των δύνανται
καλῶν νὰ διαπράξωσι, πᾶν δὲ τούτων ἐπι-
ρωνῶνται τοὺς φυσικοὺς ἐχθρούς των. Δὲν ἐνόη-
σαν, ὅτι τὰ στενά διὰ τοῦ ἐλευθερίου νῦν
κρατοῦς δὲν δύνανται ἐπὶ πολὺ ἐν τῷ μέλλοντι
να χρησιμεύωσι ὡς φρούριον ἀποθήκη τῆς
ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως, ἀλλὰ μέλλον ὡς
περιτειχίσματα φεῦ! ἐθνικοῦ κομητηρίου μας!
Οὐδέποτε ἐφρόντισαν νὰ ἐκλέγωσι καταλλήλως
ἀντιπροσώπους των διὰ τὰ μέρη ἐκείνα: οὐδέ-
ποτε ἐσκέφθησαν νὰ συνδράμωσι εἰς τὰ ἐκπαι-
δευτικά καταστήματα τῶν γεμίζομένων ἀδελ-
φῶν αὐτῶν οὐδέποτε ἀπέστειλαν ἐπιστήμονας
μετ' ὁρισμένου ἐθνικὸν πρόγραμμα καὶ μὲ συνέσει
πολιτικὴν ἐρωδικαμένους εἰς τὰ μέρη τῆς
Σκυπερίας. Μόνον οἱ λογῶδες τοῦ πρὸς διάδο-
σιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου ἐδρα-
σαν καὶ δρᾶσι καὶ μέχρι τῆς σήμερον πᾶν τὸ
ἐφ' ἑαυτοῖς διὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἐκτὸς τῆς
ἐλευθέρας πατρίδος ὁμοφύλων.

Ἐάν πιστεύωμεν τὰς εἰδήσεις τοῦ
ρρσικοῦ τύπου, ἡ Μακεδονία εὐρίσκειται εἰς
πλήρη ἐξέγερσιν. Οὕτως ἡ «Βιεδουμίστι» τῆς
Πετρούπολεως ἀγγέλλει ἐξ ἐπισήμου ὅτι
βουλγαρικὴ πηγή, ὅτι ἡ τελευταία σύγκρου-
σις τῶν Μακεδόνων ἀνταρτῶν μετὰ τοῦ τουρ-
κικοῦ στρατοῦ παρὰ τὴν Στρομνιτσάν ἦτο εἰς
ἀκρον αἰμακτηρίαν. Οἱ ἀντάρται, 240 τὸν ἀριθ-
μὸν, καλῶς ὥπλισμένοι καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν
ἐνὸς πρώην συνταγματάρχου, κατέστρεψαν ὁ-
λόκληρον τουρκικὸν ἀποσπασμα ἐξ 150 ἀν-
δρῶν. Καὶ παρὰ τὸ Πυτέλ καὶ τὸ Κρούσοβο
ἀναφέρεται ὅτι συνήφθησαν ἀψιμαχίαι. Τὸ
παρὰ τὸ Κρούσοβο δόσος λείγεται γέμον ἀν-
ταρτῶν, τῶν ὁποίων αἱ τάξεις καθ' ἡμέραν
πληθύνονται. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀνταρτῶν ἐξε-
δίωκε προκήρυξιν, ἐν ἣ προκαλοῦνται πάντα
τὰ ἐπαναστατικά στοιχεῖα τῆς Μακεδονίας νὰ
προσέλθωσι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ταύτην ὁρ-
γάνωσιν. Ἡ «Νοβύγιε Βρέμικ», ἥτις συνεθί-
ζει νὰ κάμῃ πάντοτε τὸν λοχαγισμὸν χωρὶς
τὸν ξενόδοχον, ἀνεκάλυψε ἥδη ριζικὸν μέτρον
πρὸς καθήσυχασιν τῆς Μακεδονίας, τὸ ὅποιον
θὰ συνίστατο εἰς τὸ νὰ τεθῇ ἡ Μακεδονία ὑπὸ
τὸν ἐλεγχον τῆς Ρωσίας, ἥτις στηριζομένη
ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας, θὰ ἐπα-
νέφερε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξιν ἐν Μακεδο-
νίᾳ, χωρὶς νὰ καταστρέβῃ τὴν τουρκικὴν ἐπι-
κυριαρχίαν. Ὁ ἐφευρέτης τοῦ μέσου τούτου
εἶναι ὁ ἐν Κ)πόλει ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερί-
δος ταύτης, κάποιος κύριος Βασίλιν, καθιστᾷ
ὅμως τὸ μέσον τοῦ ὑποπτον ἥδη καθ' ὅσον, ἐν
μακρᾷ ἀνταποκρίσει ἐξ Ἀνατολῆς ὁμιλεῖ περὶ
ραδιοσυγγινῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐν Κο-
σσυποπόλει καὶ Σκοπίαις καὶ διαβάλλει τὴν
αὐστρουγγρικὴν διπλωματίαν ἐν Ἀνατολῇ,
χωρὶς νὰ δύναται νὰ φέρῃ οὐδεμίαν ἀποδείξι-
ν ἰσχυρισμῶν του. Τὰ σχέδια ταῦτα, ἀπρο-
καλύπτως μαρτυροῦντα τὰς ρωσικὰς καὶ
σλαβικὰς τάσεις ὡς πρὸς τὴν Μακεδονίαν, φαι-
νολογεῖται ἀνισχυρῶντα τοὺς ἐν Βιέννῃ, ἐν συνδυ-
ασμῷ πρὸς τὸ ταξιδίδιον τοῦ βασιλέως τῆς Ι-
ταλίας καὶ τὰς δηλώσεις τοῦ ἡγεμόνος τοῦ

Μαυροβουνίου, ὅτι τοῦτο ἀποβλέπει συμφωνίαν
περὶ τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων. Μυστικόμεθα
ἀρὰ γε πρὸ τῆς ἀρχῆς νέας φάσεως τοῦ ζητή-
ματος τοῦ Αἰμου, τὸ προσεχὲς μέλλον θὰ τὸ
δείξῃ.

Ὁ ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ
Ρεουτερ τηλεγραφεῖ, ὅτι ἡ ἀναπτυχθεῖσα δρα-
στηριότης τῆς Πύλης ἐσώσεν ἀπᾶς ἐπὶ τὴν
εἰρήνην τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ
ἔαρος τὰ Μακεδονικὰ κομιτάτα ἐπέδειξαν με-
γάλην τολμήν καὶ ζῶρην δρᾶσιν ἰδίᾳ εἰς τὸ
βιολέτιον Μοναστηρίου. Τὸν παρελθόντα πό-
λιν μῆνα πέντε πολυάριθμοι συμμορία τελείως
ὥπλισμένοι ἐξστράτευσαν ἐν Βουλγαρίας ἐπι-
δρομοῦσαι εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος. Μετὰ
σειρὰν ἀψιμαχιῶν καὶ συγκρούσεων κατὰ τὰς
ὁποίας οἱ Τούρκοι ἀνεδείχθησαν νικηταὶ ἡ ἐ-
παναστατικὴ δραστηριότης κατεστάλη ἀκύνω-
τως. Πέντε συμμορίαι ἐξημερδενίσθησαν καὶ δι-
εσκορπίσθησαν. Δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι
ἡ τάξις εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀποκαταστάθη. Ἡ
Πύλη ἀνέμενε τὴν στιγμὴν ταύτην διὰ τὴν ἐ-
φαρμοσθῇ τὰς μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας τῇ φι-
λικῇ ἐπεμβάσει τῆς Ρωσίας καὶ Αὐστρίας
ὑποσχέθη νὰ εἰσγάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Αἱ λησταντρικαὶ βουλγαρικαὶ συμ-
μορίαι ὁλονεν πληθύνονται μετ' ὅλην τὴν γινο-
μένην καταδίωξιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ
στρατοῦ. Ἐκ Δράμας ἀγγέλλεται ἀπὸ 12 ἰστα-
μένου, ὅτι συμμορία τοιαύτη ἐκ 10 ἀνδρῶν ἀπο-
τελούμενη πολιορκεῖται ἀπὸ πολυαριθμὸν στρα-
τιωτικῆς δυνάμεως ἐν τῷ χωρίῳ Βόλκα κατα-
φυγοῦσα ἐν αὐτῇ κατέστιν καταδιώξωσις. Τὸ
ἀποτέλεσμα τῆς πολιορκίας δὲν εἶχε γνωσθῇ
εἰσέτι, ἐλέγετο ὅμως, ὅτι ὁ στρατὸς ἐπυρόλησε
4 οἰκίας τοῦ χωρίου, ὅτι δὲ οἱ κατοικοὶ ἐφό-
νουν τρεῖς στρατιώτας καὶ τὸν Τούρκικόν
φύλακα τοῦ χωρίου, ἐπλήρωσαν δὲ δύο. Ἐλ-
πίζεται οὖν ἥτις ἡ σύλληψις αὐτῶν διότι ὡς
εἶναι κυκλομενοὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαφύγωσι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ «Χρόνος τῆς Πετρούπολεως» δημο-
σιεύει συνέντευξιν ἐνὸς ἐκ τῶν συνεργῶν αὐ-
τοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας. Ὁ βασι-
λεὺς Ἀλέξανδρος ὁμίλησε μετὰ πολλῆς συμ-
παθείας περὶ τῶν Σερβορωσικῶν σχέσεων, αἱ
ὁποῖαι, ὡς εἶπε, μετὰ τὸν γάμον του προσέ-
λαβον ἀδελφικὸν χαρακτήρα. Ἐπιστῇ παρετή-
ρησεν, ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Σερβίας μετὰ τῆς
Βουλγαρίας γενικῶς εἶναι ἱκανοποιητικαὶ ἐκτὸς
τοῦ ζητήματος τῆς χειροτονίας τοῦ Φιρμιλι-
ανῶ, γενομένης παρὰ τὴν ἀντίστασιν τῶν Βουλ-
γάρων. Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος εἶπεν, ὅτι
ἐπράξε πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως διατηρήσῃ ἀγα-
θὰς τὰς σερβοβουλγαρικὰς σχέσεις. Τελευταίον
ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κατάσταση τῶν χριστιανῶν τῆς
Παλαιᾶς Σερβίας καὶ τῆς Μακεδονίας κατ' ὅλην
τὴν ἀλβανικὴν παρεῶν ἐχειροτέρευσε, ἀλλ'
ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι χάρις εἰς τὴν σύνε-
σιν τοῦ Σουλτανῶν θὰ ἐπέλθῃ ἡ γαλήνη.

Συνελήφθη εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ὁ Χου-
σεῖν πασῶς, ἀνώτερος τούρκος ἀξιωματικὸς,
Οὐγγρος τὴν καταγωγὴν, διατελέσας ἄλλοτε
ἀξιωματικὸς τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ. Ὁ Χου-
σεῖν συνελήφθη καθ' ἣν στιγμὴν εἰδοποιηθεὶς
ὑπὸ τῶν φίλων του ἡτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ.
Φυλάσσεται ὅτι ἐνέχεται εἰς συνομοσίαν κατὰ
τοῦ Σουλτανῶν.

Ἡ στάσις τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνή-
σεως ὑποθαλάσσης μυστικὸς τοὺς ἐπαναστά-
τας, ἐμμένει φέροντες τὸν ἐν Βιέννῃ τύπον,
προσδοκῶντα προσεχῇ τουρκοβουλγαρικὴν σύγ-
κρουσιν. Τὸ «Ράιχσβεργ», ὄργανον τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας,
εἰδοποιεῖ τὴν Βουλγαρίαν, ὅτι οὐδεμία δύνα-
μις θὰ συνδράμῃ αὐτὴν καὶ ὅτι ἡ κατάστασις
τοῦ στρατοῦ αὐτῆς εἶναι τοιαύτη, ὥστε ν' ἀνα-
μένεται ἡ ἐντὸς μῆος ἐβδομάδος κατατρόπωσις
αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Τὸ «Ράιχ-
σβεργ» ἐπιλέγει, ὅτι ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς

εἶναι εἶδος πολιτοφυλακῆς κακῶς ὀργανωμένης.
Καίτοι ἰσχυρίζεται ἡ Βουλγαρία, ὅτι ἐν καιρῷ
πολέμου δύναται νὰ παρατάξῃ 200 χιλ. στρα-
τόν, ἐν τούτοις κατέχει μόνον 150 χιλ. ὁ-
πλίων. τὰ δὲ πυρομαχικά τὰ ἐν ταῖς ἀποθή-
καις δὲν ἐπαρκούν οὔτε διὰ δεκαπενθήμερον.
Ἀφ' ἑτέρου ἔνεκα τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς κα-
ταστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκειται ἡ Βουλγαρία μέ-
λις θὰ δυνήθῃ νὰ θέσῃ ἐπὶ ποδὸς στρατόν. Οἱ
ἵπποι τοῦ ἱππικοῦ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταγω-
γικῶν τελείως ἀνεπαρκῆ. Ἀμάρξια φορεῖται καὶ
λοιπὰ ἐλλείπουσι.

Ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Μακεδονία ἀπο-
τελοῦσι τὸ κύριον ζήτημα
εἰς ὃ περιστρέφεται ἡ σκέψις τῶν διπλωματι-
κῶν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας. Αἱ δὲ Εὐρωπαί-
και ἐφημερίδες πληροῦσι ἀβρῶν σχετικῶν τὰς
στάσεις αὐτῶν. Περισσότερον ὅμως ζῶροτητα
λαμβάνει τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, ἔνεκα τῶν
ἐπιβουλῶν ἐνεργειῶν τοῦ Μακεδονικοῦ κομητά-
του καὶ τῆς στάσεως τῆς βουλγαρικῆς κυβερ-
νήσεως. Αἱ ἀναγγελλόμεναι ὅμως συμπληροῦν
βουλγάρων ἀνταρτῶν μετὰ τουρκικῶν στρατι-
ωτικῶν ἀποσπασμάτων ἀδύνατον νὰ ἔχωσι σπου-
δαίοντα. Οἱ βούλγαροι, ὅπαδοι τοῦ πα-
λαιοῦ συστήματος, τῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ τρι-
γματος τῶν ὁδόνων, ἐθεώρησαν καταλλήλως
τὴν περίστασιν, μετὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ Φιρ-
μιλιανῶ νὰ λάβωσι καὶ αὐτοὶ ἀντιστασιακάτα,
ἥτοι νὰ ἐπιτύχωσι τὸν διορισμὸν καὶ ἄλλων
βουλγάρων ἐπισκόπων εἰς ἐπαρχίας ἐν αἷς οὔτε
εἰς βουλγάρους ὑπάρχει πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ
σκοποῦ των τούτου ἔθεντο ἐκ νέου εἰς ἐνερ-
γείαν τὰ προσφιλέα αὐτοῖς σύστημα, τὰς ἀ-
πειλὰς δολοφονίῶν, τὴν ἀποστολὴν λησταντρ-
τικῶν συμμοριῶν κτλ. Ἀλλὰ, ὡς φαίνεται, ἡ τουρ-
κικὴ κυβέρνησις εἶχε ἥδη λάβει τὰ καταλ-
λήλα μέτρα καὶ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὰ βουλ-
γαρικὰ λησταντρικὰ σώματα συγκρούσθηκα
πρὸς τὸν στρατὸν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προη-
γήσων καὶ ὑποστάναται δεινὴν φθορὰν ἐστρά-
σαν εἰς φυγὴν. Οὐχ' ἦντον ταῦτα ἐσπέρουν τὴν
προσυχὴν τουλάχιστον τοῦ τύπου ὅστις πλη-
ροῦται ἐκ τῆς ἀναγραφῆς συμβάντων ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ ἀμυδρῶν. Εὐρεῖται δὲ λαμβάνει συζητή-
σιν καὶ τὸ ζήτημα τῆς εἰσγωγῆς μεταρρυθμι-
σεων: οἱ βούλγαροι ἐναβρύνονται ὅτι αὐτοὶ θὰ
ἐκδικάσωσι τὴν Τουρκίαν νὰ εἰσγάγῃ τὰς με-
ταρρυθμίσεις ταύτας, δι' ὧν ἐλπίζουσι μίαν ἡ-
μέραν νὰ ἐκβουλγαρισῶσι ἅπαντες τὴν Μακε-
δονίαν καὶ μετέπειτα νὰ προσαρτηθῶσιν αὐτῇ
εἰς τὴν ἡγεμονίαν των. Γλυκὰ ὄνειρα! Ὅνει-
ρεύονται πρὸ πολλοῦ καὶ ὁσμηρεὶ τὰ ὄνειρα
των πληθύνονται εἰς τρόπον παρανοήτων αὐ-
τοὺς εἰς παραλογισμοὺς καὶ ἐντελῶς παραβό-
λους σκέψεις. Ἐάν θὰ εἰσάγῃται μεταρρυθμι-
σεις εἰς Μακεδονίαν καὶ Ἀλβανίαν εἶναι ἔργον
οὐχὶ τῶν Βουλγάρων, οὔτε ἄλλου μικροῦ Κρά-
τους. Ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν ἀποκτείνει εἰς
τὴν βίαν καὶ βίαν, δύναται νὰ ἐνασχέσωναι ἡ
Μεγάλη δύναμις. Πότε θὰ κληθῇ εὐλόγων νὰ
ληφθῶσιν αὐστηρὰ καὶ καταπιστευτικά μέτρα
εἰσγωγῆς μεταρρυθμίσεων δὲν εἶναι γνωστὸν.
Κυρίως ὅμως τὰ τοιαῦτα μέτρα θὰ ἀπορρι-
σθῶσιν ὁπότεν αἱ δυνάμεις ἴδωσιν ὅτι ὅλα τὰ
ἄλλα σχετικὰ ζήτῃματα ἐλύθησαν καὶ ὅτι τὸ
ἴδιον ἐκὼν συμφορὸν ἐπιβάλλει ταύτην ἡ ἐ-
κείνη τὴν ἐνέργειαν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον
παρατηροῦμεν μετὰ περικοπῆς εἶναι, ὅτι ἡ
Πύλη πτοηθεῖσα, ὡς πάντοτε, ἐδίδωκεν ἐπὶ
ἐσώτησεν ἥδη ἐπιτροπὴν, ἥτις καταγίνεται εἰς
τὴν σύνταξιν τῶν εἰσχυθησόμενων μεταρρυθμι-
σεων. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας
οὐδέποτε ἀνεμνημονεύετο μεταβολὴν τοῦ ἐπικρα-
τοῦντος διοικητικοῦ πνεύματος, οὔτε ἀλλαγὴν
διοικήσεως. Τὴν ἰσχύιν αὐτῆς στηρίζει εἰς τὴν
αὐθαίρεσιν καὶ τὴν καταπάτησιν παντὸς νόμου
καὶ παντὸς δικαίου. Ἐν τούτοις ἡ Τουρκία ἡ-
δύνατο πρὸς τὸ ἴδιον ἐκὼς συμφορὸν νὰ εἰ-
σγάγῃ μεταρρυθμίσεις τινὰς σκοπὸν ἐχούσας
τὴν ἀνακούφισιν τῶν ὑπ' αὐτὴν βιούντων λαῶν,
τὴν ἀκριβὴ ἀπονομήν τῆς δικαιοσύνης, τὴν ἐ-
λευθερίαν τοῦ λόγου ἐν μέτῳ. Ὡσαύτως τὴν

ἐλευθεροτυπίαν εἰς ὠρισμένα ζήτῃματα, τὴν
κατάργησιν τῆς αὐστηρᾶς καὶ καταπιστευτικῆς
ρορολογίας τῆς κατὰ βούλησιν ὀριζομένης, τὴν
ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν διοικητικῶν καὶ ἄλλων
ἀρχῶν, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα αὐτῶν
συμφῶνως πρὸς τὰς ἀποράσεις τῆς κυβερνήσεως
καὶ τοὺς καίμενους νόμους. Οὕτω πως μετρί-
ζεται ἡ ἀφύρτος τῶν ραγιαδῶν κατάσταση, συγ-
χρόνως δὲ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
τῶν Τούρκων διὰ πολλὰ ἔτη ἡ ἡμέρα τῆς κα-
ταδίκης. Αἱ μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας ἀπὸ
τῆς Βερλινεῖου συνθήκης εἰσάγαγεν κατ' οὐδὲν
ἀφῆλσαν οἱ τούρκοι ἐχούσι τὴν δύναμιν νὰ
μεταβάλλωσιν τὰς εὐεργετικότερας νομοθετή-
ματα εἰς ἐπιβλαβῆ διὰ τοὺς ὑπῆκόους αὐτῶν
ὁσάκις ἡ ἐκρηκτικὴ ἀντιθέτης εἰς αὐτοὺς. Αἱ
μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἀλβανίᾳ
καταστάσιν ἀγέρας χάριτος ἀπὸ τῆς πρώτης
ἡμέρας εἰς γέρας τούρκων ὑπαλλήλων. Ἐάν
ὅμως πιστεύσωμεν τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἑκ-
κένων ἡ ἱταλοαυστριακὴ δρᾶσις εἰς τὴν Ἀλβα-
νίαν στηριζομένη ἐπὶ ἀμοιβαίας ἐπιστροφῆς
σκοπεῖ τὴν ἐκπολιτισμὸν τῆς χώρας ταύτης
ὥστε αἱ περὶ μεταρρυθμίσεων σκέψεις ἀναβάλ-
ονται δι' ἄλλον πόρον ἀπέχοντα χρόνον.

Ὁ ἐκ Νιβίτσας τοῦ Δελβίνου κ. Νικόλαος
Δούλης ἀπόσπαστος μοίραρχος εἶχε μεταβῇ πρὸ
δύο μηνῶν εἰς Δελβίνον ἵνα πωλήσῃ τὰ κτή-
ματά του. ἦθελεν ὁ ἐκεῖ γιούσπασης ἵνα ἐκ-
δικάσῃ αὐτὸν καὶ τὰ ἀγοράζοντες αὐτοὺς εἰς εὐτε-
λῇ τιμῇ. Δὲν κατώρθωσε τοῦτο διότι εἶχε
ἀπόφασιν νὰ τὰ δώσῃ εἰς χριστιανὸν ἔστω καὶ
μὲ ζήμιαν πρὸς ἐκδίκησιν ὁ γιούσπασης ἔστω
λεν ἀνθρώπους εἰς τὸν κάμπον τοῦ Δελβίνου
νὰ τὸν κακοποιήσων ἀναχωρήσας δι' Ἀγρίους
40. Ἀλλὰ κατὰ λάθος ἐπειδὴ αὐτοὺς εἶχε προ-
διαχῇ συνέλαβον αὐτ' αὐτοὺς ἄλλον ἐν ἀφρῷ
ἀπεγύμνωσαν ἐπλήρωσαν διὰ μαχαίρας εἰς τὸν
βραχίονα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Προχθὲς μετὰ ὀλιγοήμερον ἀσθένειαν ἀπε-
βίωσεν ἐν τῷ Νουσταθμῷ περιστοιχιζόμενος
ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ὁ διευθυντὴς αὐ-
τοῦ Μιχαὴλ Κουτσούκος, φέρων τὸν βαθμὸν
τοῦ πλοίαρχου. Τὴν ἐσπέραν μετεφέρθη ὁ νε-
κρὸς διὰ τῆς «Κίσενης» εἰς Πειραιᾶ, ἐπὶ ὁρίῳ
φερέτρου παρακολουθοῦντος ἀγῆματος ναυτῶν
ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀντιπλοίαρχου κ. Σχολιτοῦ
καὶ ἐποπτευομένης εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριά-
δος, πενθίμως διακοσμηθέντος. Πληθὺς δὲ πολλῶν
συμπολιτῶν του προσήγγετο εἰς τὸν ναὸν μέχρι
βαθείας νυκτὸς καὶ ἡσπάζετο τὸν νεκρὸν. Ἡ
κηδεία του ἐγένετο τὸν Τετάρτην. Περηχο-
λοῦθε ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Κόρπος,
οἱ λοιποὶ ὑπουργοί, οἱ κυβερνῆται τῶν ἐν Πει-
ραιεὶ καὶ Νουσταθμῷ πολεμικῶν σκαφῶν καὶ
οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἀπεστα-
σμένοι ἀξιωματικοί. Τὰς τιμὰς ἀπέδωκεν ἡ
Μεγάλη δύναμις. Ἐν τῷ 8 Νοεμβρίου 1828,
τὴν 12 Αὐγούστου 1890. Διετέλεσεν ἀλληλο-
διαδόως λιμενάρχης λιμενάρχης Πειραιῶς,
ἀρχηγὸς τῆς ἐκπαιδευτικῆς μοίρας, ὑπαπιστῆς
τοῦ ὑπουργοῦ, προσμαρτῆς τοῦ ὑπουργείου
τῶν Ναυτικῶν, κυβερνήτης τῆς «Ἀμοιρίτης»
τῆς ἐν Κων)πόλει ἑλλην. φυλακίδος, ἐπιμελ-
τῆς τῶν ἀνακτόρων καὶ ὑπαπιστῆς τοῦ Βασι-
λέως, φέρων τὸν τίτλον τοῦτον μέχρι τῶν τε-
λευταίων ἡμερῶν. Εἰς τὸν Κουτσούκον ὀφείλε-
ται ἡ ἐκτέλεσις πολλῶν ἔργων, ἰδίᾳ ἡ κατα-
σκευὴ εὐπερῶν ναυτικῶν νοσοκομείων καὶ ναυ-
τῶν αὐστηρότατος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κα-

θήκοντος του καὶ ὀλίγον δεσποτικῶς πρὸς τοὺς
κατωτέρους του.

— Συνηλθε προχθὲς εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν
τὸ ἱατροσυνεδριον καὶ ἐγνωμοδότησε τὰ ἑξῆς:
α') Νὰ ἐπιβληθῇ πενήνημος ἐπιτηρητικὴ κά-
θαρσις εἰς τὰς ἐξ Ὀδησσοῦ προελθούσας μετ' ἀ-
πολυμνείων τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἀποσκευῶν
τῶν ἐπιβατῶν τῆς γ' θέσεως, ἰσχύουσα διὰ τὰ
πλοῖα τ' ἀποπεύσαντα ἐξ Ὀδησσοῦ τὴν 31/26
καὶ ἐντεθῆναι καὶ β') Ν' ἀπαγορευθῇ ἀπολύτως
ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπροσθεν ἐξ Ὀδησσοῦ. — Καὶ
ἄλλην μεγάλην δωρεὰν προτίθεται νὰ κάμῃ
εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐθνικός ευεργετὴς κ. Γρ.
Μαροσλῆς. Πρὸς τὸ συμβόλιον τοῦ συλλόγου
ἡ «Πρόδοσις» ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν δι' ἣς ζητεῖ
νὰ πρὸς ἐπιβληθῶν σχέδιον τελείου γυμναστηρίου
ὡς καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τῆς ἀπαιτούμενης
πρὸς ἀνέγερσιν αὐτοῦ δαπάνης. — Τὴν Τρίτην
τῆς 3 ὥρᾳ 20 λ. καὶ 5 δ. π. μ. ἐγένετο ἐν
Ἀθήναις ἀθηνευστικὴ δόνησις σεισμοῦ σημειω-
θεῖσα ὑπὸ τοῦ σεισμογράφου τοῦ Ἀστεροσκοπείου
Αὐτῇ εἶχε διεύθυνσιν ἐκ ΒΔ—ΝΑ καὶ διάρ-
κειαν 5 δ. Ὁ σεισμὸς οὕτως ἐγένετο αἰσθητὸς
περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἐν Καλαμῇ, Ναυ-
πλίῳ, Αἰγίνῃ, Κυθῆροις καὶ Φιλιατρῶσι.

— Τὸ ἱατροσυνεδριον ἐγνωμοδότησεν ὅπως
ἡ ὀρισμένη εἰς τὰς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις
ἐπατημέρας καθάρσις αὐτῆς εἰς δωδεκαήμερον,
μὴ λογιζομένην τοῦ διαπλοῦ. Αἱ νέαι καθάρσεις
ἀρχονται διὰ τὰ πλοῖα τ' ἀποπεύσαντα ἐξ
Αἰγύπτου ἀπὸ 9/22 καὶ ἐντεθῆναι ἰσταμένου
μηνός. Εἰς τὴν καθάρσιν ταύτην θὰ υποβληθῶσι
καὶ τὰ τελευτούντα ἡδη ἐπατήμερον ἐν τῷ λοι-
μοκαθαρηθῆναι τῆς Δῆλου τοιαύτην. Ἀπεστά-
λησαν αἱ ἀπαιτούμεναι ὁδηγίαι περὶ τούτου
εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ λοιμοκαθαρηθῆναι Δῆλου

— Τὴν κίνησιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπι-
βράσαν ἡ εἰδήσεις τῶν συμβάντων ἀθροῶν κρου-
μάτων χολέρας εἰς Κάιρον καὶ εἰς ἄλλας πό-
λεις τῆς Αἰγύπτου. Οὕτως αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑ-
θνικῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, τῆς Βιομηχανικῆς
κλπ. ὑπέστησαν κάποιαν ὑποτίμησιν ἐκ τῶν
εἰδήσεων τούτων. Συνεπὸς δὲ καὶ αἱ πράξεις
ἦσαν κάπως περιορισμέναι.

— Ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βου-
λευτοῦ κ. Καραπάνου ἡ συσκευή τῆς δωρηθεί-
σης εἰς τὸ Μουσεῖον ἀρχαιολογικῆς συλλογῆς
αὐτοῦ. Τὴν συσκευὴν ἐνεργῶν δύο ἐκ τῶν ἐφό-
ρων τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἐλπίζεται δὲ νὰ πε-
ρατωθῇ αὕτη οὐχὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐβδο-
μάδος.

— Ἡ ἐν Ρωσίᾳ ἐκτροχιάσις τοῦ τρένου
ἐπὶ τοῦ ὁποίῳ ἐπέβαινον ἡ Βασίλισσα Ὀλγα,
προήλθεν ἐκ κατῆς τῶν σιδηρῶν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Σ. Ζαχαρίη — 'Αθ. Στ. Κάϊρον. — Κ. Παπ. Συμπίνια (Ρουμανίας). — Σ. Λ. Στυλίδας. — Γ. Στ. 'Αμπού Κιμπίρ. — 'Αδ. Π. Λάϊον. — 'Ιω. 'Αθ. Τ. Σεβερίν. — Α. Β. Βραϊλά. — Γ. Τζ. Βονκουρέτιν. 'Ελήφθησαν εύχαριστούμεν. Π. Γ. Τιργγοβιστα — 'Αθ. Ν. Φωξάνι. — Γ. Παν. Μπιλεσιγέρκι. — Δ. Κ. 'Ολένι. — Β. Α. Γκαέστι. — Γ. Ζ. Κάμπου Λούγκ (Ρουμανίας) Δοβ. Γαλάζιον. — Κ. Μ. Τατάρ-Παζαργκιόφ. Παρακαλούμεν όπως μᾶς ἀπαντήσετε εἰς τὰ δευτέρια, τὰ ὅποια σᾶς ἐγράψαμεν μέχρι τοῦδε. — 'Αριστοτέλην Χαρισιάδην καὶ 'Αντ. Φωτιάδην Νήσσα (Σερβίας). Παρακαλεῖσθε νὰ μᾶς ἐμβάσητε τὴν συνδρομὴν σας. Κύριοι λοιποὶ συνδρομηταί. Νὰ ἐμβάσητε τὴν συνδρομὴν σας ἄνευ ἄλλης παρακλήσεως. 'Εθαυρόνθημεν νὰ σᾶς γράψωμεν καὶ νὰ ἀναμείνωμεν.

ΟΛΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἡ Ὁ 'Ελλην. Βαϊδεκερ.

Τελεία, ὁμηγος τῆς 'Ελλάδος ὡς ἐρχόμενος εἰς τὴν 'Ελλάδα νὰ μὴ χάσῃ οὔτε εἰς τὸν Παιρᾶ, ἢ εἰς τὸς Πάτρας, ἢ τὴν Κέρκυραν, ἢ τὰς 'Αθήνας ἢ ὅπου ὀηπτε τῆς 'Ελλάδος, ἀλλὰ νὰ γυρίζῃ αὐτὴν ἱστορικῶς, τοπογραφικῶς, γεωγραφικῶς, μὲ τὰ μυστήρια τῆς, τὰ ἀρχαῖα καὶ νῦν κτίρια τῆς, τὰς τιμὰς τῶν ξενοδο-

ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ!

(ἴδε συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον)

Εἰς Θεοδώρικαν ἐμείνουμεν ὀλίγας μόνον ὥρας. Πᾶσα οἰκογένεια χωριστὰ σκεπτομένη ἔλαβε τὴν ὁδὸν τῆς ἐκλογῆς τῆς. Αἱ οἰκογενεαὶ μᾶς καὶ τινες φιλικαὶ ἀπεφάσισαν νὰ λάβουν δρόμον ὅχι συχνάζομενον διὸ ἐκινήσαμεν πεζοὶ ὅλοι, καθὼς καὶ ἡ γραῖα προμήτωρ, μὴ εὐρισκομένου ζώου. 'Η ὁδὸς αὕτη, καθ' ὅσον ἐνθυμούμαι, ἦτο εὐθεῖα, ἐσπαρμένη ὅμως ἀπὸ λιθοδοντάς, ὅχι τὸσον ὥραία, ἀλλ' ὅχι καὶ δύσκολος· κάπου κάπου ἐβιάζομεθα νὰ πατώμεν ἢ νὰ πηδῶμεν τοὺς λιθοδοντάς. Παρηκολούθει τὴν συνοδίαν τὸ ἱππᾶριον φορτωμένον, ὑποκαταζόμενον ἀπὸ τὸν Γιώτην. Εἰς τὰ ὑψηλὰ χιονοσκεπέστα βουνὰ εὕρισκε τὸ πτωχὸν αὐτὸ ζῶον χλόην, ἀλλ' εἰς τὰ χαμηλότερα αὐτὰ μέρη πούθεν δὲν ἐφαίνετο πράσινον χόρτον ἢ κλαρί. Μετὰ κάμψοσιν ὥραν ἐστάθημεν εἰς βρύσιν καλουμένην Σταυρόν. Κουρασμένοι αἱ γυναῖκες ἐκάθησαν, ἔμεινε δὲ καὶ ἡ λοιπὴ συνοδοίαν, ἂν καὶ ὄρεξιν μεγάλην εἶχε νὰ προχωρήσῃ. Εἰς τὴν θέσιν αὕτην τὰ κλαύματα καὶ τὰ δάκρυα ἐκύνοντο ποταμῶν. Ὁ Γιώτης, βλέπων ὅτι ἀνάγκη μεγίστη νὰ εὐρεθῇ κάποιον φάρμακον, ἤρχισε τὰ τραγούδια πρὸς παρηγορίαν τῶν κυριῶν. 'Η εὐτραπέλις αὐτοῦ ἦτο τοιαύτη, ὥστε τὰ δάκρυα διεδέχθησαν τὰ γέλια, καὶ οὕτω γελῶντες ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις ἡμῶν ἐκινήσαμεν ἐπὶ παρομοίας ὁδοῦ, ἀφ' οὗ μὲ ὤπισθεν μὲ τὸ τουφέκι τοῦ Λέοντος Μηλιώτου καὶ τὰ πιστόλια του, διότι, μὴ δυναμένης τῆς συζύγου του ἐξεδέλφης μου, χωλῆς οὔσης, νὰ φέρῃ τὸ τεχνίον ἐπὶ ὤμων, ἠναγκάσθη νὰ τὸ φορτωθῇ ὁ ἀνὴρ.

Τὸ ὅλον τῶν οἰκογενειῶν μᾶς συνέκειτο ἀπὸ 17 πρὸσωπα. Ποῦ θὰ εὕρωμεν τροφήν; Ποῦ θὰ κατὰλύσωμεν; Κάνεις δὲν ἐσκέπτετο περὶ τούτου· μόνον ὠδεύομεν ταχέως πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένου κινδύνου. 'Εγὼ προεπορεύομην ἀναρώσας ἐντελῶς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων δὲν ἠνωχλούμην ὑπ' οὐδενός· ἤμην ταχυποδέστατος.

'Ενθυμούμαι τὸ ὕδωρ τοῦ Σταυροῦ, ἀπὸ τὸ ὅποιον νήστεις μάλιστα ὀλίγον ἐπίομεν· ἦτο ὕδωρ «ἀριστον» κατὰ τὸν Πίνδαρον. 'Αλλά, διὰ νὰ αἰσθανθῇ τις τὴν ἡδύτητα τοῦ ὕδατος αὐτοῦ, ἔπρεπε νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῇ τὸ νέκταρ τοῦ Βάχου με θυσιῶν παχυτάτου ἀμνοῦ· πιστεύω ὅμως ὅτι δὲν πλησιάζει τὰ βουνὰ αὐτὰ ὁ θεὸς αὐτός· πλὴν ἔχουν ἀνάγκην οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, ἔχοντες πρὸς τοὺς νερά, νὰ λατρεύουν τὸν θεὸν αὐτόν;

χείων, σιδηροδρόμων, ἀμαξῶν κλπ., τὰ πάντα ἐν ἐνὶ λόγῳ.

Τιμᾶται χρυσήλευτος **Σ δριγμῶν** διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ **Σ φράγκων** διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐπὶ συντάσει, μόλις λάβωμεν τὸ ἀντίτιμον.

ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ «Ο ΛΥΚΑΒΗΤΟΣ» ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΠΡΟΧΩΡΗ (Ἡπειρώτου) Πλατεῖα Κολωνακίου

Τὸ νέον τοῦτο Καφενεῖον, πρῶην Χρήστου Μαράβελαν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου, δραστηρίου καὶ ἀγαπητοῦ τοῖς πᾶσι κ. Νικ. Προχώρη, 'Ηπειρώτου, ἀνακινιζόμενον τελείως καὶ πλουτισθὲν διὰ διύλιστηρίου τοῦ ἐφευρέτου κ. Ν. Διουροῦ, ἐγκρίθεντος ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς 'Αστυνομίας, κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ ἱατροῦ κ. Χρηστίδου, διακρίνει ἡ ἀμειψτος καὶ τελεία καθαριότης, ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ τοῦ διευθυντοῦ του καὶ ἡ ἀκρα περιποίησις. Ὁ νέος διευθυντὴς του τὸ πρῶτον κατερχόμενος εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον θέλει καταβάλλει πάναν δυνάτην προσπάθειαν καὶ δὲν θέλει φεισθῇ οὔτε κόπων οὔτε χρημάτων ὅπως ἀναδείξῃ τὸ καφενεῖόν του εὐπρεπέστερον παντὸς ἄλλου ἐν τῇ περιφερείᾳ του καὶ καταστήσῃ οὕτω τοῦτο τὸ Κέντρον τῶν Κολωνακίων, καὶ ἐλπίζει διὰ μόνων τῶν ἐφοδίων τούτων νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν εὐγενὴ καὶ ἐκλεκτὴν πελατείαν του καὶ ὅτι οὕτω καὶ μόνον θέλει τύχει τῆς ὑποστηρίξεως ταύτης τε καὶ τῶν ἀγαπητῶν του πατριωτῶν.

Εἶπον τ' ἀνωτέρω, διότι ἐπέρασεν ὅχι ὀλίγη ὥρα διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς παρηγορὸν τόπον· τέλος πάντων ἐγὼ προπορευόμενος βλέπω σερᾶν πρασίνων δένδρων· φθάνω εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁδοντωτοῦ δρόμου· ἀπαντῶ κατήφορον μετὰ τῶν δένδρων καὶ δάσος μέγα ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου. 'Εδίσταζον νὰ καταβῶ· ἐφοβούμην μὴ χαθῶ· ἀλλ' ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν βλέπω ἀνερχόμενον ποιμένα φορτωμένον μὲ σκακίδια (τρουβιάδες), καὶ ἀμέσως μού ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν ὅτι αὐτὸς φέρει τὸ ψωμί εἰς τὴν στάνην. 'Αναβλίνοντος αὐτοῦ, ἐγὼ ἤρχισα νὰ καταβλίνω, καὶ πλησιάζας αὐτόν «Μπαρμπά μου, τοῦ λέγω μού δίδεις ὀλίγον ψωμί, διότι πεινῶ;» Ὁ ἄνθρωπος ἐξαφνισθεὶς δὲν μού λέγει τίποτε, ἀλλὰ πάραυτα ἀδειάζει εἰς τὴν ποδιάν μου (ἐφοροῦμεν ντουλκαῖδες καὶ τζουμπέδες τότε) ἐν σκακίδιον· ὁ ποιμὴν μετὰ τὴν ἀγαθοεργίαν αὐτὴν πρᾶξιν του ἐγένετο ἄρκατος. 'Ανελθὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς πάλιν, ἐπερίμενον τὴν συντροφιάν μου, ἥτις ἰδοῦσα τὸν ἄρτον εἰς τὴν ποδιάν μου ἐξεπλάγη· ὁ ἄρτος ἐμοιράσθη χριστιανικῶς καὶ ὅλοι ἐφαγον ἀπὸ μίαν χαψιά· ἀφ' οὗ δ' ἐμείνομεν διὰ νὰ ξικουρασθῶμεν ὀλίγον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ δάσους, πάλιν ἐστηκώθημεν καὶ ἤρχισαμεν τὸ κατέβηκμα, καὶ ἔξοχα ἀνακαλύπτουν οἱ ὀφθαλμοί μᾶς ἀνοικτὸν μέρος τοῦ δάσους μὲ χλόην, ὅπου ἐδοσκον ἄλογα μὲ τὰ λαμπρὰ ἐπιπλάγια των. Ποῖα ἦσαν τὰ ἄλογα αὐτά; βεβαίως λάφυρα μετὰ δοθέντα πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων ἢ ἀρπαγέντα δι' ἐνέδρας.

'Εως οὗ εἰσῆλθουμεν εἰς τὸ δάσος, κάπως ἐνθυμούμαι μὲ μικράν τινα λεπτομέρειαν τὰς θέσεις καὶ περιστάσεις· ἀλλ' ἀφοῦ ἐμβήκαμεν εἰς σκοτεινὸν μέρος, ἐσκοτίσθη κάπως καὶ τὸ παιδικὸν μου μυαλόν. 'Εν συντόμῳ λοιπὸν θὰ περιγράψω ὅτι μένει εἰς τὴν μνήμην μου, μὲχρις ὅτου ἐξέλθωμεν ἀπὸ δασώδης καὶ σκοτεινὰ μέρη· ὅτι τότε βλέπει καθαρὰ ὁ ὀφθαλμός, ἐντυπῶται εἰς τὸ μυαλόν.

Πόσας ὥρας διήρκεσεν ἡ ὁδοπορία ἐντὸς τοῦ δάσους δὲν ἐνθυμούμαι, ἀλλ' οὔτε ἀνθρώπους οὔτε ζῶα εἶδομεν, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ρηθέντων ἱππων. 'Εφθάσαμεν εἰς ἀνοικτὸν μέρος, τὸ ὅποιον ἦτο κοιλὰς ὅχι μεγάλης ἐκτάσεως. Εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος εἶδον χωρίον ἔχον κήπους καὶ ἀλώνια πλακόστρωτα. Εἰς τοὺς κήπους ἦσαν μηλέα· ἐχρυσά· ἄλυσους καρπούς· ἀνθρώπους δὲν εἶδομεν. Μοὶ λέγουν τινὲς γνωρίζοντες τοὺς τόπους, ὅτι τὸ χωρίον αὐτὸ εἶναι τὸ Βουργαρέλι, ἀλλ' ἐγὼ ἀγνοῶ. Καθὼς εἶπον, ἀνθρώπους δὲν εὕρομεν, καὶ ἐπομένως οὔτε τροφὰς. Φαίνεται ὅτι οἱ χωρικοί, μιλῶντες τὴν εἰσβολὴν τῶν Τούρκων εἰς Καλαρρῦτας, ἔφυγον καὶ αὐτοί. Δὲν ἐνθυμούμαι ἂν ἐμείναμεν

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ
ΤΖΟΥ ΜΑΚ ΔΟΥΛΑ ΚΑΙ ΒΑΡΒΟΥΡ

'Αναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

ΤΡΙΤΗΝ, 8 μ. μ. Χανία. Γεωργιανόπουλιν, Ρ. Θυμῶν, Καστελλιον-Μυλοποτάμιον, 'Ηράκλειον, Χερσόνησον, Σίσι, Α. Γ. Νικόλαον καὶ Σητεῖαν. 'Επ' ἀνοδὸς εἰς Πειραιᾶ Κυριακὴν ὥρα 4 30 π.

ΤΡΙΤΗΝ Δουτράκιον, Πάτρας, Κέρκυρα 'Ανίου.

Π. ΜΠΤΗΝ, 8 μ. μ. Κίρινθον, Τέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, 'Ιθάκην, Βασιλειῶν, Δευκάδιον, Πρέβεζαν, Σαλαῶσαν, Βόνιτσαν, Κόρφαϊναν καὶ Κιόχασσαν. 'Επ' ἀνοδὸς εἰς Πειραιᾶ Δευτέραν ὥρα 2, 30 μ. μ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, καὶ Θεσσαλονίκην. 'Επ' ἀνοδὸς εἰς Πειραιᾶ Τρίτην ὥρα 4, 30 π. μ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, μεσημβρίαν. Διερκινέλλια, Κωνσταντινούπολιν. Πύργον καὶ Βίρναν. 'Επ' ἀνοδὸς εἰς Πειραιᾶ Δευτέραν ὥρα 5 π. μ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 μ. μ. Δίστομον, 'Ιτέν, Γαλαξείδιον, Βριτινίτσαν, Πάτρας, Σάμην, 'Αγίαν Εὐφρομένην, Φισκάριον, Δευκάδιον, Πρέβεζαν, Πάργαν, Σιτάδαν καὶ Κέρκυραν. 'Επ' ἀνοδὸς εἰς Πειραιᾶ Παρασκευὴν ὥρα 6 30 μ. μ.

ΜΙΧ. ΚΟΥΜΑΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτσης τῆς

'Ηπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς αριθ. 4.

πολὺ κατὰ τὴν θέσιν αὐτὴν, οὔτε ἂν ἐκοιμήθημεν. ἀλλὰ πιστεύω ὅτι μὴ εὐρόντες τροφὰς ἐξηκολουθοῦμεν τὸν δρόμον μας. Τέλος εἰς δασωμένον τόπον φθάσαντες εὕρομεν ποταμὸν περὶστοιχίζομενον ὑπὸ βαθύσκιαν δάση. Εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ, ὅστις εἶχεν ὅχι μὲγα πλάτος καὶ βάθος μόνον μέχρι γόνατος, ἐστάθμευσάμεν, καὶ αὐτοῦ ἐμέλλομεν νὰ διανυκτερεύσωμεν ὑπαίθριοι καὶ ἄνευ τινὸς σκεπέσματος.

Τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ δὲν ἦτο διαιυγές, ἀλλ' ὑπόθωλον, ὡς τὰ κατερχόμενα ὕδατα ἀπὸ χιονοσκεπέστα ὄρη· εἶχεν ἰχθυὸς, καὶ εἰς φουστὰνελᾶς μὲ τὸ ντουφέκι του ἐσκότονε κάπου κάπου ἀπὸ ἐν ψάρι· φαίνεται ὅτι ἦσαν πέστροφα. Οἱ ἄνδρες τῆς συνοδίας μᾶς ἐφύλασσον τὰς πυριτιδοβολὰς των ἐν κειρὶ ἢ νάγκης· ὅθεν ψάρια δὲν ἐγεύθημεν, ἀλλ' εἶχμεν ἄρτον; Οἱ ρηθέντες ἄνδρες μᾶς ἐγκάτελλον πρὸς εὐρεσιν ἄρτου, μετὰ πολλὰς δ' ὥρας ἐπέστρεψαν φέροντες ἐν ποσὶν ἀραβοσιτίνου ἀλεύρου, τὸ ὅποιον αἱ γυναῖκες ἐζύμωσαν πάραυτα καὶ ἐψήσαν εἰς τὰς παροχθίους πλακώδεις τρύπας, τῶν ὁποίων ἐφαίνετο ὅτι ἐγένετο χρῆσις ἀπὸ ποιμένας.

'Απὸ πρωίας ἐσηκώθημεν, καὶ πορευόμενοι τῆδε κάκεῖσε ἐφθάσαμεν εἰς σκοτεινὸν δάσος ἐλατῶν. ὅπου καὶ ἄλλας εὕρομεν πατριωτικὰς μᾶς οἰκογενεάς. 'Ακτὶς ἡλίου εἰς τὸ δάσος αὐτό, ὅπως ἀνυδρον, δὲν διέρχεται. Κουρασμένοι καὶ κακῶς ἔχοντες, πινῶντες καὶ πινῶντες καὶ διψῶντες, ὑπαίθριοι ἐμέλλομεν νὰ διανυκτερεύσωμεν ἐντὸς τοῦ δάσους αὐτοῦ.

Οἱ ἄνδρες διεσκέδαζον τὴν πεινᾶν ροφῶντες τὰς καπνοσφαιρίδας των (τσιμπούκια), καὶ χροῖσιν ποιοῦντες ἀντὶ νικοτιανῆς (καπνοῦ) διαφόρων χόρτων, τὰ ὅποια καθ' ὁδὸν εἶχον συλλέξει. Μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ὑπῆρχον καὶ γέροντες, καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐξαπλωμένος παρὰ τινι κορυφῇ ἐλάτης σεσηπυῖας ἐτίναξε τὸν λουλὸν ἐπ' αὐτῆς. Δὲν ἤρρησαν νὰ ἐξερχωνται καπνοί, καὶ ἡ φλόξ δὲν ἤρρησε νὰ φαίνεται. Τοῦτο ἐτρόμαξεν ὅλας τὰς οἰκογενεάς. Ποῦ νὰ καταφύγωμεν ἐπὶ προσπάθειαν ὅλοι οἱ ἄνδρες διὰ μαχαίρων (μαχαγανίων) νὰ ρίξουν χόμα ἐπὶ τοῦ καιομένου μέρους, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ σβέσῃ. Δύσκολα σκάπτεται ἡ γῆ εἰς παρῶσα δάση κατὰ τὸ καλοκαίρι καὶ με σκαπάνην (ταπί). Εὐφύης δ' ἄλλος γέρον «τρέξατε, ἄνδρες» φωνάζει «καὶ παιδιὰ». Ἦρχισε πρῶτον αὐτὸς νὰ κατορθῇ ἐπὶ τῆς φλογός, τὸ δὲ παράδειγμα αὐτοῦ ἐμμήθημεν ἄπαντες, καὶ εὐτυχῶς ἡ ἐσθέσθη, καὶ οὕτω ἐκοιμήθημεν ἐπὶ τῆς πέτρης, καὶ ἀπὸ πρωίας ἐξυπνήσαντες τρέχομεν τὸν ἴδιον δρόμον ἐντὸς τοῦ σκοτεινοτάτου αὐτοῦ δάσους.

(ἀκολουθεῖ)